

CESTOVNÍ HOREČKA

Blesk, Bravo, Metro aneb Jak vznikly názvy novin?

Každý den si tisíce čtenářů po celém světě kupují noviny. Děti sáhnou po *Sluníčku* nebo *Mateřídoušce*, teenageři po *Bravu* nebo *Top dívce* a muži po *Sportu*. Téměř nikoho při každodenním čtení nenapadne, jak asi vznikly názvy těchto novin.

Co třeba názvy bulvárních novin? Například *Blesk*. Tyto noviny poprvé spatřily světlo světa v roce 1992. Tento bulvární deník je zaměřený na aktuální zpravodajství a novinky ze světa celebrit. Název těchto novin nejspíše vznikl tak, že si redaktoři mysleli, jak rychle pro nás novinky přináší. Ne vždy jsou to správné novinky. K bulváru bychom mohli také připojit *Aha!*. Určitě je všem jasné, proč nesou tento název.

Když přejdeme od drbacích časopisů k těm pro mladé, tak skončíme u časopisu *Bravo*. Tento časopis pojmenovali v Německu roku 1956. Asi se domnívali, že je jejich časopis výborný a skvělý. Každý mi dá za pravdu, že ne vždy tomu tak je. Po *Bravu* u nás najdeme i časopis *Popcorn*. Člověk, který vymyslel název tohoto časopisu, měl nejspíš tuto pochoutku velmi rád.

Divadlo Tramtárie- Kabaret nahatý Shakespeare

Dne 11. 11. 2015 jsme navštívili divadlo Tramtárie, kam jsme se vydali kvůli divadelnímu představení Kabaret nahatý Shakespeare.

Jak jsem již zmínil, hrálo se v olomouckém divadle Tramtárie. Prostředí v tomto divadle je velice příjemné a herci jsou zde skvělí. Dokáží člověka pobavit, když je to potřeba i rozplakat.

Inscenace, kterou jsme navštívili, zpracovávala čtyři Shakespearovy tragédie. Jelikož zde bylo pět herců, každou hru režíroval někdo jiný, např. *Romea a Julii* režírovala velice sympatická herečka Jana Posníková.

V našem hlavním městě je velmi oblíbený deník *METRO*. Je k dispozici zcela zdarma a může si ho vzít každý. Název dostal po dopravním prostředku, protože právě tam si můžeme tento deník vzít. Pro muže a kluky každého věku je tu deník *Sport*. Nemusím snad vysvětlovat, podle čeho dostal tento deník název.

A co naše noviny? Doufám, že se vám naše poselství z Pavloviček, které teď poprvé přinášíme, líbí. Určitě máme zajímavější název, než leckteré české noviny. Komu by se *Cestovní horečka* nelíbila?

V příštím čísle vám představíme nejlepší návrhy a jejich majitele. 😊

Adéla Axmannová

Po *Romeovi a Julii* následovala tragédie s názvem *Hamlet*, kterou režírovala Petra Čiháková. Dále hráli inscenaci s názvem *Král Lear* [lír], jejímž režisérem byl Bořek Joura. Jakmile zazněli poslední slova ze hry *Král Lear*, byla první přestávka. Po přestávce začala poslední hra s názvem *Macbeth*, tuto hru režíroval Václav Stojan.

Divadlo se mě i mým kamarádům velice líbilo, a proto bychom ho chtěli doporučit všem, kteří se chtějí pobavit.

Štěpán Kotek

Češtinářský světlík

Milí studenti, příspěvky v této rubrice mají za úkol osvětlit vám některé literární, slohové, mluvnické či pravopisné jevy, se kterými se setkáváte během studia. Mezi všemi slavnými světlíky a okny jsem jako obrazový doprovod zvolila okulus z římského Pantheonu, je jediným zdrojem světla v tomto světoznámém starověkém chrámu – snad budou pro vás ukázky z prací vašich spolužáků stejně oslnivé. Doufám, že na stránky tohoto listu se časem dostane každý z vás.

Texty na klíčová slova: žluté vrány, flám, ráno, peří, hlava

Určete, který z následujících tří textů patří ke stylu publicistickému, který k odbornému a který k uměleckému.

1. Pozorování pacienta 22 (Petra Rašovská, 1. A)

Subjekt se ráno 12.10. probudil s bolestí hlavy. Dopoledne byl apatický, ale potom začal mít bludy. Jeho paranoia se výrazně zhoršila. Odmítal spát, stěžoval si, že ho v noci pozorují žlutí opeřenci podobní vránám. Navádějí ho k tomu, aby vykonával určité věci. 13. října roztrhal svoji peřinu, nalepil si na sebe vlastními slinami peří a tvrdil, že ho takhle vrány nepoznají. Odpoledne řekl personálu, že potřebuje brusle. Na otázku, proč je potřebuje, odpověděl: "Jdu flámovat". Byl mu nasazen Haloperidol. V noci odmítal spát a pít.

Zdá se, že se jeho osobnost rozkládá, už neví, kdo dřív byl. Oblíbil si jednu zdravotní sestru a je přesvědčen, že je jeho ztracená manželka. Subjekt ale nikdy ženatý nebyl. Průběh jeho paranoidní schizofrenie je neobvykle rychlý.

15. října byl agresivní, viděl v personálu stádo divokých prasat, kterých se bál natolik, že se začal bránit. Rozbil zrcadlo a dvě sestry pořezal. Dostal nitrožilně Diazepam. Byl uzamčen na izolaci za účelem dalšího pozorování.

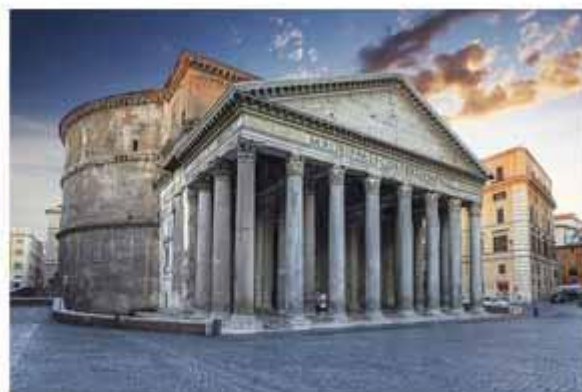
(věcný text, bez osobního hodnocení, psaný ve třetí osobě jednotného čísla, s využitím trpného rodu u sloves, odborná pojmenování – termíny)

2. Hospodský povaleč našel nový druh vrány! (Filip Juráň)

Nový druh vrány, tzv. vrány žluté, byl dnes nalezen hospodským povalečem v Plzni, když šel z flámu domů opilý. Zeptali jsme se ho, jak k tomu došlo. Zde je jeho odpověď: „No, tak si jdu takhle zlámu, ňáky to promile v sobě a vidim žlutou vránu a říkam si ‚No tak se trochu pobavim o proženu ju.‘ Bylo mi sice divný, že je žlutá, ale byl jsem „nadranc“, tak mi to bylo jedno. No tak jsem se rozběhl a šlápnul a myslel jsem si, že uletí, ale ona stála a já ji zašláp. Nic jsem si z toho nedělal a šel jsem domu. Ráno se probudim a zjistim, že mam žlutý peří na nohou a nejen to, měl jsem na nich i brusle. Ihned jsem vstal a letěl na místo, kde by to mohlo být a opravdu vám nekecám – rozpúlená žlutá vrána. Pak jsem zavolal na úřad, aby to vyřešili.“

Žlutá vrána je velice mírumilovná a není plachá, nekrade, nepelichá, nekouše. Vědci dokonce tvrdí, že by byla docela vhodným domácím mazlíčkem. Přeji hezký den z Plzně, Arnošt Milan

(téma nové, neutřelé, zajímavé pro širší publikum, nápadný titul, svědectví očitého svědka)

3. Černá pohádka o žluté vráně (Helena Ocelková)

Šel jsem kdysi z flámu,
Potkal jsem tam vránu.
Velký měla zobák, snědla moji
mámu.
Otevřela zobák, chtěla sníst i mě,
Tak jsem skočil do studny a stanul
na samém dně.
Čekal jsem tam do rána,
Až ta vrána odletí.
A pak tajně jsem se vypravil,
Až k jejímu doupěti.
V hlubokém spánku vrána tiše
oddychuje.
Tak rozlehlé hnízdo má
Však sama v něm přespává.
Obří lustr, velká síň,
Tady truhla, v rohu skříň.
Vyhledat chci ostrou zbraň

A břicho jí rozbodám.
V tom spatřím vzadu v rohu
V řadě vyrovnané brusle
Akorát tak na mou nohu.
Neposlouží však mým nohám
Beru je a vzhůru zvedám
Na ruce je oblékám,
Sedí velmi dobře.
Snad jsou nože ostré
Lesknou se tak modře.
Jeden sek, druhý sek,
Máma leze ven,
Kutálí se hlava vrány
Až na holou zem.
Pod stromem bezvládná
Bezbranná hlava leží.
Přemýšlím co té hlavě
Teď asi hlavou běží.

(osobní zaujetí – 1. osoba jednotného čísla u sloves, slova ze všech vrstev slovní zásoby, využití uměleckých prostředků, dějové napětí)

Umělecký popis – líčení

- Při tomto druhu popisu připomínáme pocity doprovázející náš vztah k námětu (obdiv, odpor, okouzlení, strach, ...), využíváme umělecké prostředky (přirovnání, personifikace, metafora, synekdocha, básnická slova), převládají přídavná a podstatná jména, pokud píšeme popis děje, vybíráme barvitá slovesa (skřípe, sune se, vláčí, vrhá se, skane, probublává, ...).

Krajina v bouři (Michaela Kaiserová, 2. A)

Kousek za městem je obrovská louka a okolo ní lesy a hory. Když si sednete doprostřed louky, tak máte celou bouřku z první ruky. Je to trochu nebezpečné, to uznávám, ale stejně tak krásné.

Obloha se zatáhne do barvy kovu, celá se zamračí a hlasitě poprvé zaburácí. Slunce se jde raději schovat jako většina zvířet. Rozprší se. Listy stromu sebou cuknou při dopadu každé kapky a některé vysílením upadnou. Do toho se ozývá tvrdá hromová hudba doprovázená svištěním silného větru. Listy, které vydržely vodní smršť, při náporu vichřice neobstojí.

Stébla trávy jsou vodorovně přitlačena k zemi a všude okolo zběsile víří hlína, listy, prach a jehličí.

Hlavním bodem celého představení jsou však blesky. V dálce se zalesknou, jako by někdo rozsvítil a zase rychle zhasnul. Rána a světlo, hrom a blesk. Občas, pokud se poštěstí, tak následuje další rána – spadlý strom, který celé tohle divoké dění nevydržel.

Děsí to, ale ta nádhera, co je to tom všem, za to stojí.

Mračna se vyztekaná a uklidnění odporoučí jinam a sluníčko se zase opatrně vrátí na své místo. Vítr po boji už jen slabě oddechuje a stébla trávy se vrátí do své normální polohy. Zvířata a hmyz vylezou z úkrytů okouknout, jestli je všechno tak, jak má být (alespoň v rámci možnosti). Kapky vody na listech se lesknou jako poházené diamanty a všechno okolo voní deštěm. Jediný, kdo do toho nezapadá, je chudák poražený strom.

Představení skončilo.

Mgr. Jitka Machová

Jak si zlepšit angličtinu

Ve škole nás sice učí, jak umět anglicky a víme, jak funguje předpřítomný čas. Ale jakmile přijde na mluvení v praxi, tak to hned vypadá jinak. A pak tu máme třeba ty případy, kdy jsme měli na základní škole učitele, kteří sami anglicky pořádně neuměli. A to byl i můj případ. Vlastně většinu toho, co v angličtině umím, jsem se naučila sama. A proto bych i vám chtěla napsat několik způsobů, jak se naučit angličtinu, kterou využijete při normální mluvě.

FILMY A SERIÁLY

Hlavním a nejlepším způsobem, jak se naučit angličtinu, jsou filmy a seriály. Nejen, že slyšíte akcent, ale také často používané fráze, způsob skládání vět a hlavně ty úžasné hlasy, vtipy a hlášky herců. A tím také vidíte lépe jejich herecký výkon. Ale pokud s tímto způsobem teprve začínáte, bude určitě lepší se držet tímto doporučením:

Můžete začít na filmech. Pomalu si pouštějte filmy anglicky s českými titulky. Ale doporučuji nějakou komedii, pohádku či fantasy. Přece jen v těch „chytrých filmech“ je až moc těžkých slov, které stejně moc lidí při normálním hovoru nepoužívá.

Po nějakých těch filmech je ale mnohem lepší sledovat seriál. Ptáte se proč? Je to jednoduché. Když sledujete nějaký seriál, a nejlépe nějaký delší, tak se tam moc postavy ani způsob mluvy nemění, takže čím více toho sledujete, tím lépe se vám to dostane do hlavy.

Seriál však sledujte bez titulků, jinak se tu angličtinu nenaučíte. Já vím, že to může být ze začátku těžké, ale právě díky tomu, že ten seriál je delší, se vám to do té hlavy opravdu dostane a budete tomu pak rozumět skvěle. Proto je ale asi také dobré začít něčím méně náročným. Můžu doporučit *Doctor Who*, *The Big Bang Theory*, *How I Met Your Mother*,...

KNÍŽKY

Dalším skvělým způsobem, který je spíš ale takovým doplňujícím, jsou knížky. Když už budete sledovat filmy a seriály, budete umět skvěle mluvit. Ale co gramatika? To je i můj velký kříž. A právě proto jsou tu knížky. Čím více čtete, tím více ty slova vidíme a pamatujeme si, jak se píší. Ale zase doporučuji začít na něčem lehčím, jako jsou pohádky, nebo třeba *Harry Potter*.

MLUVENÍ SÁM SE SEBOU

Chápu, že to možná nezní normálně, ale věřte mi. Je to úžasný způsob, jak se naučit mluvit. Přece jen už víme. Jak se skládají věty a jak psát, ale teď nám chybí mluvení. Pokud máte nějakého kamaráda, který si s vámi popovídá anglicky, tak paráda. Ale pokud chcete aspoň trochu trénovat, tak stačí už jen třeba přemýšlením. Jednoduše, všichni máme ten náš vnitřní hlásek, díky kterému mluvíme sami se sebou. No tak ten hlásek donuťte mluvit anglicky anebo si vyberte nějakou situaci a zkuste si ji nahlas řešit či diskutovat. Anebo prostě opakujte text z už zhlédnutých seriálů. To taky pomůže.”

Snad vám to nějak pomůže. A pro ty, kteří by chtěli sledovat nějaké ty filmy či seriály a neví, kde je sehnat, mám pro vás i stránky. Na nich můžete najít filmy i seriály zdarma.

Purlocker.is a *Watchepisodes.tv*

Monika Pavlová

Jak se slaví vánoce v anglicky mluvících zemích?

Anglie:

Anglický Ježíšek se jmenuje Father Christmas (Otec Vánoc). Nosí dlouhý oblek červené nebo zelené barvy. O Štědrý večer chodí dům od domu a rozdává dárky. Děti věší punčochy na krb a nebo prázdné povlaky od polštářů na rohy postelí. Ráno se probouzejí a doufají, že právě jim tam zanechal spoustu dárků.

Ráno, 25. prosince, rodina společně rozbaluje dárky a poté připravují slavnostní hostinu. Ta bývá podávána přesně v poledne. Stůl, na němž se obědvá, se doslova blýská vším zřídka kdy používaným porcelánem a křišťálovým sklem. Oběd začíná přípitkem a poté symbolickým rozlomením tzv. christmas crackers (jedná se o papírové tuby, v nichž se ukrývá drobný dárek). Oběd se skládá z pečeného krocana s kaštanovou nádivkou se zeleninou a omáčkou. Nabídka dezertů je mnohem pestřejší: švestkový pudink polévaný Brandy, sladké koláče nadívané kandovaným ovocem aj. Klasické vánoční cukroví, jako známe z našich domovů, zde ale nečekejte.

USA:

Během tohoto období Američané ukazují svou štědrost lidem, kteří na tom nejsou tak dobře jako oni sami. Posílají peníze do nemocnic, sirotčinců a charit, které pečují o znevýhodněné občany. Vánoční výzdoba je velice bohatá, v některých případech nemá daleko ke kýči.. Američané, slavící Vánoce, mají stromeček . živý nebo umělý. Zdobí jej drobnými světly a ozdobami- koule, řetězy z popcornu atd.

Dárky se dávají dětem, členům rodiny, přátelům. Lidem, kteří nám poskytli laskavost, či kolegům ze zaměstnání. Nemusí se vždy jednat o věcný dar. Často lidé pečou sušenky a jimi obdarovávají své blízké, či sousedy. V mnoha státech v tomto období sněží, a tak je vánoční večere podávána uvnitř. Sestává z pečeného krocana, husy, kachny nebo šunky polité brusinkovou omáčkou. Výběr dezertů je mnohem bohatší. Podává se biskupský chlebiček, dýňový koláč, ovocný pudink polívaný brandy, koláčky nadívané kandovaným ovocem aj.

Austrálie:

Vánoce jsou ve zdejších zeměpisných šířkách opravdu velmi teplé. Zatímco severní polokoule se nachází uprostřed zimy, zde panují teploty okolo 30 C, tedy 100 F. Sice zde nikdy nesněží, ale za to se musejí potýkat s bouřkami, krupobitím, záplavami, cyklonami a požáry. Dá se říci, že typicky australské Vánoce neexistují. Za výchozí model oslavy Vánoc byly použity britské zvyky.

Dárky zde nosí rovněž Otec Vánoc, ale poslední léta si na oblibě získává i jeho americký rival Santa Claus. V noci z 24. na 25. prosince přichází do domů a vkládá dětem dárky do punčoch na krbu, či do povlaků na polštář zavěšeném v rohu postele. Vánoční výzdoba je střídá, používají se především slaměné ozdoby, větvičky ze stromů, jmelí a samozřejmě vánoční stromeček.

Avšak teplotní podmínky výrazně pozměnili britské zvyky. Tradiční večere se přemístily z domovů na terasy, zahrady, nejsou neobvyklé ani v parku, či na pláži. Je to příležitost setkat se s přáteli a příbuznými, uvědomit si přátelství, lásku a předat si dárky. Vánoční menu může sestávat z mořských plodů, krocana, kachny, kuřete, těstovin, druhově velice pestrých salátů, zmrzliny, švestkové pudinku, koláčů aj.

Kristýna Šmerdová

Recenze Kingsman: Tajná služba

Akční / Dobrodružný / Krimi / Komédie
Velká Británie, 2014, 129 min

Kingsman je supertajná nevládní špionážní služba, do které se agenti vybírají opravdu pečlivě a mají také přesný počet. Proto, když jeden z jejich řad zemře, nahradí ho další vycvičený nováček. A protože se jedná o velice prestižní a gentlemany vyhlížející agenty, tak se do výběrového systému dostávají hlavně synové významných rodin. Výjimkou je však náš hlavní hrdina Eggsy (Taron Egerton). Obyčejný kluk vybavený vysokým IQ, nedokončeným výcvikem u mariňáků a oceněný krajskou cenou za gymnastiku. Nyní ale tráví většinu času na ulici, žije v chudé a nevyrovnané rodině a má nakročeno do kriminálu.

A právě díky jeho jednání se dostane do většího problému. Ale díky tomu se setkává s jedním z nejlepších superagentů Kingsman – Harrym Hartem (Colin Firth). Ten mu nabídne možnost podílet se na dalším vybírání nových agentů, protože v něm vidí potenciál.

9/10

A co by to bylo za agentský film bez záporáka. Touto postavou se stává bohatý bojovník za ekologii Richmonda Valentina (Samuel L. Jackson), který se snaží vyčistit planetu o většinu jejich obyvatel. Ale nesnáší pohled na krev, takže za něj špinavou práci vykonává jeho asistentka s amputovanými běžeckými čepeli místo nohou, kterými dokáže člověka rozseknout vejprůl, jako by byl naměkklé máslo.

Můj názor:

Film je úžasnou kombinací akce, zabíjení, komedie, úžasných efektů a hlavně opravdu povedeného humoru a narážek. Sice trošku chybí důvod, proč Valentine chtěl zabít tolik lidí, ale myslím, že psychopati a sociopati moc důvodů nepotřebují. Také se mi moc líbí styl chování postav. Máme tu naprosto klidné gentlemany, kteří vás s úsměvem zabijí a ani si neušpiní oblek či své naprosto úžasné vybavení. A pak je tu Eggsy, který má tak skvělé poznámky. Ale pokud se na to chcete dívat, tak doporučuji v angličtině, protože kombinace nadávek a britského přízvuku je naprosto k nezaplacení.

Monika Pavlová

Výlet do Anglie

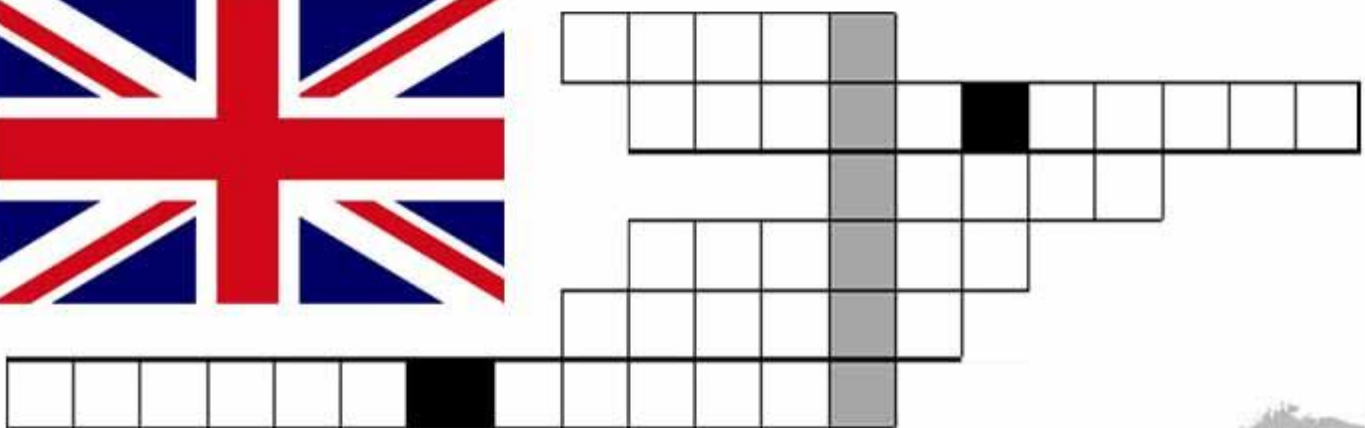
Jednoho krásného dne myslím, že to byl pátek se naši třetíci vypravili na túru plnou dobrodružství. Tato výprava započala u naší školy, odkud vyjžděli. Cesta však nebyla jen tak jednoduchá, po cestě potkali mnoho příšer a také procestovali mnoho krajů (Německo, Belgie, Francie,...), ale po několika hodinách strastiplné cesty se konečně dostali do země zaslíbené. Naši třetíci byli velice překvapení, jelikož si mysleli, že do země zaslíbené nikdy nedoplují. Při vstupu na cizí půdu se otřesla zem a zpoza rohu vyšel malý muž, který chtěl vstupné, aby mohli pokračovat dále. Nikdo nevěděl co má dělat, najednou někdo zvolal: „zkusíme se složit a zaplatit librami.“ Po zaplacení mohla naše výprava pokračovat na Tower Bridge, po kterém překročili řeku Temži, aby se mohli dostat do svého přespávacího tábora.

Druhý den výprava pokračovala. Brzy ráno se družina vypravila k Shakespearovu Globu, kde zrovna hráli pohádku o tom „Jak drak přišel k internetu“.

Avšak naše družina měla jiné cíle a proto musela pokračovat dále k Stonehedge. Někteří tvrdí, že stonehedge byl postaven mimozemšťany avšak já i většina družiny si to nemyslíme. Legenda praví, že stonehedge chrání obr Šmulík, bohužel naše družina ho nezastihla, takže žádné selfie s ním nemáme. Po tomto zklamání naše výprava pokračovala na Trafal square, kde výprava narazila na poslední problém před cílem. Tím problémem byl drak Šmag. Jediná možnost jak ho zkolit byla vyfotit si s ním selfie, naneštěstí všichni měli vybitý mobil. V ten moment jsem si vzpomněl, že mám v batohu náhradní baterku. Ihned jsem ji vyměnil a udělal si selfie s drakem Šmagem. Tím byl drak Šmag poražen a my si mohli vzít jeho poklad (heslo od wifi, drahokamy,...). Bohužel tím skončila i naše epická cesta a my se mohli vrátit domů.

Filip Peřina

Na základě toho co sis teď přečetl by měla být hračka udělat tuto tajenku.

Otázky:

- 1) Platidlo, které použili aby se dostali přes malého muže
- 2) Velké kameny, které střeží obr
- 3) Divadlo kde hráli hru Jak drak přišel k internetu
- 4) Jméno obra střežící stonehedge
- 5) Jediná možnost jak porazit draka Šmaga
- 6) Náměstí na, kterém zabili draka Šmaga

